

til det tidligere kongelige Tilfagn derfor i 1845, paa Generaltoldkammer og Commercecollegiets, efter foregaaende Correspondence med Cancelliet, indgivne Forestilling, af Hans Majestæt bleven bifaldet, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse meddeles allerhøieste Tilfagn om Toldfrihed for Gjenstande af forarbejdet og uforarbejdet Jern eller andre Metaller samt de øvrige Redskaber for Gasbelysning, som maatte være fornødne til den første Indretning af Stadens Belysning med Gas, saaledes at Generaltoldkammeret og Commercecollegiet skal være bemyndiget til at afgjøre alle Spørgsmaal, som maatte opstaae angaaende Udstrækningen af den allerhøieste Bemyndigelse. Heller ikke denne Resolution af 1845 er bunden til nogen Tidsgrens, og det vilde nu, da Kjøbenhavns Communalbestyrelse ikke har benyttet dette Tilfagn endnu, og det derhos er ubestemt, naar Staten vil see sig istand til at benytte det, vistnok være misligt, om man skulde nægte andre Communer, som Tilfældet er med Odense, der har henvendt sig til Regjeringen om et lignende Tilfagn, at opnaa et saadant; thi den Grund, der ellers vilde kunne anføres derfor, at Regjeringen vel kunde forsvare at indrømme den første Commune, som gav Exempel paa et saadant Anlæg, en Toldbegunstigelse, uden derfor at være bunden til at yde alle de paafølgende Communer en saadan, vil her ikke kunne gjøres gjældende, da det Tilfagn, som har været givet den første Commune, der paa-tænkte et saadant Anlæg, og som ogsaa er den største i Landet, ikke er blevet benyttet. Man er derfor kommen til det Resultat, at Villigheden i høj Grad talte for at indrømme Odense Commune en lignende Begunstigelse som den, det har været Mening at tilstaae Kjøbenhavn; men da der dog ikke heller syntes at være tilstrækkelig Grund til at gjøre det alene for Odense, og Sagen i ethvert Tilfælde gjorde et Lovforslags Forelæggelse nødvendig, har man troet, at det kunde udvides til alle Communer, men vel at mærke kun til dem, som inden en vis Frist — og navnlig syntes 3 Aar passende — havde benyttet det Tilfagn, som Legislaturen maatte være villig til at give dem. Deri skulde da indeholdes en Opfordring til at skynde sig med saadanne Anlæg for at faae

Gayn af det Offer, som Staten vilde bringe for at see dem fremmede. Det vil imidlertid bemærkes, at det Lovforslag, som jeg har den Ære at forelægge det høitærede Thing, stemmer ikke ganske i Henseende til Sagens Gjensstand med den kongelige Resolution af 1845 for Kjøbenhavn. Det er meget mere omfattende, som jeg ret strax skal tillade mig nærmere at betegne. Forholdet vil da blive det, at medens Kjøbenhavn har en særlig kongelig Resolution, som ikke lyder paa et bestemt Tidrum, altsaa varer udover Aaret 1854, medens Begunstigelsen ophører for de andre Communer, naar de til den Tid ikke ere færdige med Gasanlæg, vil Kjøbenhavn tillige, naar dette Lovforslag maatte blive til Lov, kunne benytte den mere udvidede Begunstigelse, der tilsigtes ved dette Lovforslag, men denne mere udvidede Begunstigelse, som gaaer udover den specielle kongelige Resolution, der er tilstaaet Kjøbenhavn, maa være benyttet af Kjøbenhavn, lige saavel som af enhver anden Commune, inden Udgangen af 1854. Det vil bemærkes, at Begunstigelsen for Kjøbenhavn, væsentligt i Overensstemmelse med hvad der tidligere antoges at have været Mening med dette Tilfagn, der blev givet i 1825, er indskrænket til de Gjenstande, som jeg tillod mig at opregne, nemlig forarbejdet eller uforarbejdet Jern, eller andre Metaller, samt de øvrige Redskaber for Gasbelysning, som maatte være fornødne til den første Indretning af Stadens Belysning med Gas, og Fortolkningen heraf er derhos overdragen til det daværende Generaltoldkammer eller nu Finantsministeriet. Derimod omfatter Lovforslaget for det Første baade Vand- og Gasledninger, fordi Andragendet fra Odense gaaer ud derpaa, og de efter den Plan, som foreligger for Odense, vænskelig vilde kunne stilles fra hinanden, ligesom det ogsaa kan ventes, at flere Communer kunne komme i samme Tilfælde; dernæst angaaer det ikke blot de bestemte og specielt nævnte Maskiner, Maskindele og øvrige Redskaber, som omtales i Resolut. 1845, men alle til det første Anlæg beviislige anvendte Materialer og Maskiner. Erfaring har nemlig i flere lignende Tilfælde vist, at det er meget vænskelig at drage en bestemt Grænsse mellem